

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2020. augusztus 30.

Mandabokor

Igehirdetés címe: Pál apostol élete (sorozat) Jézus előtti és utáni állapot

**(1. dia)** „<sup>4</sup>Pedig nekem lehetne bizakodásom a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy testben bizakodhat, én még inkább: <sup>5</sup>nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámin törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus, <sup>6</sup>buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából feddhetetlen voltam.” Fil 3,4-6

**(2. dia)** „<sup>1</sup>Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz, <sup>2</sup>és leveleket kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat, akár nőket, megkötözve vihesse azokat Jeruzsálembe. <sup>3</sup>Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte, <sup>4</sup>és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem? **(3. dia)** <sup>5</sup>Ő pedig megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. <sup>6</sup>De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned. <sup>7</sup>A vele utazó férfiak pedig szótlanként álltak, mert hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. <sup>8</sup>Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba,

<sup>9</sup>és három napig nem látott, nem evett és nem ivott. **(4. dia)** <sup>10</sup>Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: Anániás! Ő így válaszolt: Íme, itt vagyok, Uram. <sup>11</sup>Az Úr pedig így szólt hozzá: Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdas házában a tarsuszi Sault: mert íme, imádkozik, <sup>12</sup>és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lásson. **(5. dia)** <sup>13</sup>Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben, <sup>14</sup>és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet. <sup>15</sup>Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izráel fiai elé. <sup>16</sup>Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért. **(6. dia)** <sup>17</sup>Anániás pedig elment, és bement abba a házba, ráette a kezét, és ezt mondta: Testvérem, Saul! Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel. <sup>18</sup>És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett, <sup>19</sup>majd miután evett, erőre kapott.” ApCsel 9,1-19

## Szeretett Gyülekezet!

Az elkövetkező hetekben egy sorozatot szeretnénk elindítani, amely Pál apostol missziói útjáról szól. **(7. dia)** 3 missziói utat fogunk vizsgálni, melyek során bejárta a Közel-Keletet, a mai Törökország területét, a Görög világ északi és keleti területét. Bejárta a hatalmas Római Birodalmat, s így jutott el a birodalom szívébe, Rómába is. Erről külön beszélni is fogok.

Azonban mielőtt a missziói körutakat sorra vennénk, fontosnak érzem, hogy megismerjük magát a személyt, ezt a rengeteg kilométert megtevő, szolgálatban fáradhatatlan embert, Pál apostolt **(8. dia)**. Ki volt Ő valójában, milyen háttérből jött, hogyan hívta el őt Isten. Szeretnék ezekre a fontos kérdésekre válaszolni a Szentírás alapján, hiszen, ha részlegesen is, de mind Lukács beszámolóiból, az Apostolok Cselekedeteiből, mind Pál leveleiből megismerhetjük őt. Személyének,

életének megismerésével pedig jobban érthető lesz az a tűzzel végzett szolgálata, missziói körútjai.

Több helyen beszél önmagáról, életéről, múltjáról Pál a leveleiben, és Lukács, aki – ahogy az evangéliumban is említi – **(9. dia)** „...<sup>3</sup>magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírom neked, nagyra becsült Teofilosz, <sup>4</sup>hogy meggyőződhesz annak a megbízhatóságáról, amire tanítottak.” Lk 1,3-4 kellő részletességgel számol be Pál missziói útjáról, szolgálatáról, valamint az akkor feljegyzésekből több információhoz is hozzá juthatunk életével kapcsolatosan.

Amit tudhatunk, hogy Pál – feltételezhetően – Kr. u. 4-10 között született **(10. dia)** Tarsusban. A Saul nevet kapta, de később Pál néven említi a Szentírás. Jómódú zsidó család szülők gyermekeként született. Tarsus a mai Török tengerpartoktól mintegy 30-40 km-re fekszik. Erről olvashatunk az ApCselben **(11. dia)**: „<sup>39</sup>Pál így felelt: Én Tarsuszból való zsidó vagyok, Kilikia nevezetes városának polgára.” ApCsel 21,39.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Kis-Ázsia akkoriban hellenista kultúrterület középpontjában feküdt. **(12. dia)** A görög kultúra, nyelv komoly hatással volt az akkori területre. Az ókor legfontosabb nyelve lett a görög, amely az egész Közel-Keletre és a Földközi-tenger egész vidékére kiterjedt. Származását tekintve nagyon fontos, hogy a család Benjámin törzséig tudja visszavezetni származását. Benjámin törzséből származott Saul, a teljes Izrael első királya. Pál szülei törzsük e legnagyobb képviselőjére emlékezve adták fiúknak a Saul nevet. Ennek leírását olvastam fel a Filippi levélből.

Meg kell említeni azt is, ez majd a császár elé kerülésénél lesz igazán fontos, hogy római polgárjoggal rendelkezett, erről tudósít Lukács **(13. dia)**: „<sup>25</sup>**Amikor pedig szíjakkal leköötötték, ezt kérdezte Pál az ott álló századostól: Szabad-e római polgárt ítélet nélkül megkorbácsolnotok?** <sup>26</sup>**Amikor ezt meghallotta a százados, az ezredeshez ment, és jelentést tett neki: Mit akarsz tenni? Hiszen ez az ember római polgár.** <sup>27</sup>Erre az ezredes odament, és megkérdezte tőle:

**Mondd meg nekem: csakugyan római polgár vagy? Ő így felelt: Az vagyok.** <sup>28</sup>**Az ezredes így szólt: Én nagy összegért szereztem meg ezt a polgárjogot. Pál ezt mondta: Én viszont beleszülettem.** <sup>29</sup>**Ekkor azonnal félreálltak mellőle azok, akik vallasni akarták. Sőt az ezredes is megijedt, amikor megtudta, hogy római polgár az, akit megkötöztett.”** ApCsel 22,25-29. Még gyermekként vagy fiatal felnőttként Pál Jeruzsálembe ment ahol felnevekedett, s ott a farizeusok zsidó csoportja hatott rá. Ott **(14. dia)** I. Gamáliél oktatta az atyák törvényére (a tórára) az akkori kor egyik leghíresebb, legelismertebb egyetemén az egyik legmeghatározóbb – mai szóval élve – professzora mellett, s ahol ismereteket szerezve Isten, de még helyesebben fogalmazva a zsidó hagyomány „rajongójává” vált, féktelen követőjévé lett. Erről több helyen tesz említést az Ige, például Pál vallomásában olvashatunk az ApCsel-ben erről **(14/a. dia)**: „<sup>3</sup>**Én zsidó ember vagyok, a kilikiai Tarzuszbán születtem, de ebben a városban nőttem fel, Gamáliél lábainál kaptam nevelést az ősi tör-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

**vény szigora szerint, Isten buzgó híve voltam, ahogyan ma ti mindnyájan.”** ApCsel 22,3. Pál egy másik helyen még hangsúlyosabban beszél arról, milyen elvakult rajongás volt benne a zsidó hagyomány iránt **(15. dia): „<sup>13</sup>Mert hallottátok, hogyan éltem egykor a zsidóság körében, hogy féktelenül üldöztem az Isten egyházát, és pusztítottam azt. <sup>14</sup>És a zsidó hithűségben sok kortársamat felülmúltam népem körében, minthogy fölöttébb buzgó rajongója voltam atyáim hagyományainak.”** Gal 1,13-14. Rajongott az atyai hagyományokért. Nem Istenért, nem a Szentírásért – az atyai hagyományokért. Egy lepel volt a lelki szeme világán, s nem látta meg, nem ismerte fel Jézus Krisztust, mint Messiást, mint Megváltót. Erről a lepelről így ír Pál **(16. dia): „<sup>14</sup>De az ő gondolkozásuk eltompult, mert az Ószövetség felolvasásakor ugyanaz a lepel mind a mai napig felfedetlenül megmaradt, mivel az csak Krisztusban tűnik el. <sup>15</sup>Sőt mindmáig, valahányszor Mózeset olvassák, lepel van a szívükön. <sup>16</sup>De ha majd megtérnek az Úrhoz, elvételik a lepel.”** II Kor 3,14-16. Ez a

lepel ott volt az ő lelki szemein is, vak buzgóságával azt hitte, hogy jót tesz és Isten ügyében helyesen jár el. Olyannyira, hogy semmilyen eszköztől nem riadt vissza „szent meggyőződésében”. Így volt jelen István vértanú megkövezésénél, és nem csak jelen volt, hanem aktív részese is volt a kivégzésben, amelyről így ír a Szentírás **(17. dia): „<sup>54</sup>Amikor ezeket hallották, haragra gerjedtek szívükben, és fogukat csikorgatták ellene. <sup>55</sup>Ő azonban Szentlélekkel telve az égre függesztette tekintetét, és látta Isten dicsőségét és Jézust, amint Isten jobbjára felől áll. <sup>56</sup>Ekkor így szólt: Íme, látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint Isten jobbjára felől áll. <sup>57</sup>Akkor azok hangosan kiáltoztak, bedugták a fülüket, és egy akarrattal rárohantak, <sup>58</sup>azután kiűzték a városon kívülre, és megkövezték. A tanúk pedig egy Saul nevű ifjú lába elé tették le felsőruháikat.”** ApCsel 7,54-58.

Sok kárt tett a hívők között, sokan féltek tőle. Erről így ír Lukács **(18. dia): „<sup>1</sup>Saul pedig egyetértett István megölésével. Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi**

gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak Júdea és Samária területén.<sup>2</sup>Kegyes férfiak azonban eltemették Istvánt, és nagyon megsiratták.<sup>3</sup>Saul pedig pusztította az egyházat, házról házra járt, férfiakat és nőket hurcolt el, és börtönbe vetette őket.” ApCsel 8,1-3.

**(19. dia)** Tekintsük át, mit tudtunk eddig erről az emberről. Ki is volt ő valójában?

#### **(19/a dia)**

- Előkelő, zsidó családba született Tarsusban Kr. u. 4-10 között
- Római polgárjoggal rendelkező ember, ezért különleges „védelem” alatt állt
- A zsidó hagyományokat ápolja a család
- I. Gaméliél „professzor” tanítja, ismerteti meg vele a törvényt, majd a farizeusok szigorú értelmezése szerint követte a törvényt.

- A hagyomány buzgó követője és rajongója, ezért minden eszközzel harcol azok ellen, akik semmibe veszik a zsidó szokásokat, hagyományokat
- István vértanú halálánál jelen van

Olyan szemléletesen kifejezi az a mondat mind azt, ami ennek az embernek a lelki világában van, **(20. dia): „<sup>1</sup>Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz, <sup>2</sup>és levelet kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat, akár nőket, megkötözve vihesse azokat Jeruzsálembe.”** ApCsel 9,1-2.

Elvakultságában már rég nem Isten áll a középpontban, hanem vallásosságával Istent egészen a háttérbe helyezi. Ő, aki annyira ismeri a törvényt, a „Ne ölj!” parancsolatot, kész ölni azért, hogy azt a keresztyén „szektát” megfékezze, a zsidó hagyományokat megerősítse. Ez a bizonyos lepel, valóban teljesen elvakította ezt az embert. A vak buzgóság ennyire ki tudja fordítani az embert önmagából. Azt gondolja, hogy jót tesz,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

megmagyarázza, felmenti önmagát, hiszen egy jó ügy érdekében cselekszik – legalábbis ezt gondolja, s ezért még ölni is kész. Kész arra **(21. dia)**, hogy ezt a közel 300 km-nyi és 60 órányi – legalábbis a „google maps” szerint ekkora a távolság – utat is megtegye azért, hogy öljön, hogy börtönbe vesse a keresztyéneket. Micsoda kemény szív, micsoda elszántság, milyen mélyről fakadhatott ez a gyűlölet, hogy ilyen fizikai akadályokat legyőzve, a nap hevében gyalogolva, elfogja ezeket a Jézust követő keresztyéneket?!

A csodálatos ebben az egész helyzetben, hogy Isten nem akar bosszút állni ezen az emberen. Nem „móresre” akarja tanítani, hanem meg akarja menteni még őt is. Ezért Isten minden követ megmozgat, hogy ezt az embert is elérje, megszólítsa, megmentse. Így akkor, amikor minden papírja, dokumentuma, felhatalmazása meg van Saulnak, hogy a keresztyéneket elfogja, börtönbe vesse, likvidálja, ellehetetlenítse, akkor a **(22. dia)** Jeruzsálemből Damaszkuszba vezető úton valami különleges, Pál számára megmagyarázhatatlan esemény törté-

nik. Ezen az úton megjelenik neki a feltámadott Jézus. Nem bosszúból, nem számon kérően, nem azért, hogy megmutassa „ki az úr a háznál?”, hanem azért, hogy ezt a keményszívű embert is megmentse. Ezen az úton valami olyan történt, ami egész utána lévő életét megváltoztatta. Ez a Jeruzsálemtől Damaszkuszba vezető út lett számára a legcsodálatosabb helyszín, a legfontosabb út, hiszen teljesen más céllal, lelkülettel indult el és egy teljesen más céllal az életében és lelkülettel tért Damaszkuszba. Jézus egyetlen kérdést tesz fel, amikor megjelenik ezen az úton Saul előtt **(23. dia)**: „**Saul, Saul, miért üldözöl engem?**”. Ez egy olyan kérdés, amiben fel tárul Saul/Pál előtt, hogy Jézus ismeri szándékát, indítékát, indulatát, szívét, szíve állapotát. Egészen személyesen, név szerint ismeri őt, tud mindent róla. Még azt, amit csak ő meg a farizeus társai tudnak, hogy milyen szándékkal megy Damaszkuszba. Ez a kérdés mindent elárul. **(24. dia)** A kétszeres megszólítás nyomatékosítás, azt is jelzi, ismeri Sault személyesen. Amíg Saul nem ismeri Jézust csak hallomásból a farizeusok elmondásá-

ból, az „eretnek” Jézus-követők viselkedéséből, addig Jézus személyesen, név szerint ismeri Saul. Saulnak már volt alkalma Jézus-követővel találkozni, amikor Istvánt megkövezték. Ott, akkor valami mást tapasztalt, valami olyat, amit korábban még nem. Megízlelhette, hogy milyen a Krisztus-követő magatartás, az indulat, hogyan viselkedett István egy olyan kiélezett helyzetben, amikor néhány perccel később megölik. Hogyan küzdött abban a haláltusában. Akkor István azt mondja **(25. dia)**: „<sup>59</sup>Amikor megkövezték Istvánt, az így imádkozott: Uram, Jézus, vedd magadhoz lelkemet! <sup>60</sup>Azután térdre esett, és hangosan felkiáltott: Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt! És amikor ezt mondta, meghalt.” ApCsel 7,59-60. Ez más, ahogyan emberek szoktak viselkedni. Itt István nem örjög, védi az életét mindenáron, hanem szelídsége, mély krisztusszeretete kiábrázolódik a viselkedésén, beszédén, a halál közeli állapotában. Krisztussal másképpen viselkedik, másképpen beszél az ember. Itt valami mást tapasztalt Saul. Itt megismerhette Istvánon keresztül, ki ez a Jézus. Jézus vált fel-

ismerhetővé benne. Elgondolkodtató, hogy mi nem is egy halál közeli állapotban, életünket védve, hanem egy egyszerű hétköznapi helyzetben hogyan viselkedünk. Krisztus láthatóvá válik-e a magatartásunkon, a beszédünkön. Itt Saul mást látott, mint amit a hagyományból, farizeustársaitól látott. De annál inkább ment és üldözte a Krisztus követőket. Még inkább bekeményített, mert megkeményítette a szívét. Erre mondta Jézus – ahogy a Károli fordításban olyan szépen kifejezi – **(26. dia)** „Én vagyok Jézus, a kit te kergetsz: nehéz néked az ösztön ellen rúgódognod.” ApCsel 9,5. Isten több féle módon ösztökélte már Saul, igékkel, eseményekkel, hogy megnyerje szívét, de mindeddig ellenállt, ösztönösen, ösztökélten szembefordult az Úrnak. Amikor Jézus megszólítja szeretettel, „Saul, Saul”, akkor valami olyat tapasztal, amit Istvánnál is tapasztalt. Azt a mély szeretetet, ami semmivel nem fogható fel. **(27. dia)** A „miért üldözöl engem?” kérdés rávilágít a szív szándékára. Miért teszed ezt velem és az engem követőkkel? Mi az oka? Mit ártottak neked? Sokszor megmagyarázhatatlan-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nul, egyszerűen a szív keménysége miatt olyan ellenálló tud lenni az ember Krisztussal szemben. Hiszen semmi rosszat nem tett Jézus, nem ártott Saulnak, nem ártottak azok a keresztyének neki, de egyszerűen idegesítette, gyötörte Saul az a krisztusi lelkület. Jézus azonban nem a fejére koppint ezzel a kérdéssel, hanem fel szeretné nyitni a szemét, meg szeretné nyitni a szívét. Szeretné biztosítani afelől, hogy Ő most nem bosszút akar állni, revansot akar venni, nem kell Tőle félnie, hanem egyszerűen bízhat Őbenne. Szeretne Saul számára egy másik utat mutatni. Sault letaglózza Jézusnak ez a végtelen szeretete, és ott a másodpercek töredéke alatt megfogalmazódik benne, hogy nem akarja többet üldözni sem Jézust, sem Jézus követőit. A Károli-fordításban még bensőségebben írja le ezt a párbeszédet **(28. dia): „Remegve és ámulva mondta: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”** ApCsel 9,6. Mert amikor valaki Jézus jelenlétébe lép, ott az embert remegés és ámulat fogja el. Remegés, mert a mindenható Isten Fiával, Jézus Krisztussal áll szemben, és ámulat, mert ámulatba ejtő Jé-

zus Krisztus szeretete, irgalma, kegyelme. Ebben a találkozásban már nincs vita, nincsen „de”, mert Saul számára meggyőző erő volt Jézus szava, kérdése, szeretete. Csak annyit kérdez vissza Saul **(29. dia): „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”**. Ez a néhány szó, Jézus jelenléte olyan meggyőző erővel hat Saulra, hogy megváltozik teljesen az élete. Aztán per sze a körülmények is mind-mind Saul megtérését, belátását mozdítják elő. Ez az elszánt, eltökélt, életerős, dühtől, haragtól fűtött ember, aki előre megtervezett szándékkal indult Jeruzsálemből hirtelen kiszolgáltatott helyzetbe kerül **(30. dia): „Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott.”** 8.v.. Megtapasztalja a kiszolgáltatottságot, a Jézusra való utaltságot, hogy csak egyedül Jézusra számíthat. Ennek határozott embernek el kellett jutni arra, hogy csak Jézusra számíthat. Jézus pedig útba igazítja Sault és azt mondja neki **(31. dia): „De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned.”** Az, aki tudta, hogy miért megy Damaszkuszba, aki kellő határozottsággal, kemény fellépéssel,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10  
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.  
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.  
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

komoly szándékkal indult útnak, most Jézus azt mondja, legyen jóval kevesebb belőled, és jóval több belőlem. Menj el a tanítványaimhoz, akiket eddig üldöztél, és megmondják neked, mit kell tenned. Most először nem te mondd meg, hanem én. A megtérés ezzel kezdődik, több Belőle, kevesebb belőlem. Ahogy Keresztelő János is mondta **(32. dia)**: „<sup>30</sup>**Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.**” Jn 3,30. Eddig ő mondott dolgokat, ő osztotta a lapot, most neki osztják. Miért? Mert Őreá bízta magát! Ebben a helyzetben pedig, 3 napon keresztül ízleli a Jézusra való utaltságot és imádkozik, Vele van közösségben, beszélget Vele. Nehéz 3 nap lehetett, de a Jézussal való közösségben minden világossá vált számára. Az a lepel, ami addig eltakarta a lelki látását, leesett **(33. dia)**: „**Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel.** <sup>18</sup>**És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott...**” 17.18. v.. Nem egyszerően a fizikai látása állt helyre, hanem megnyílt előtte a mennyei világ,

a krisztusi világ. Ami eddig rejtve volt előle, amit eddig nem látott, az most feltárult előtte. Más lelki síkon látja a hívő ember a dolgokat. Nem arról van szó, hogy több lenne, mint a másik, hanem arról, hogy neki többje van. Az a fajta krisztusi gazdagság a többlet. És amikor ezt meglátta, amikor leesett az a pikkely, lehullott az a lepel, akkor megszületik benne az elhatározás, hogy megkeresztelkedik, azaz közösséget, nyilvánosan közösséget vállal Jézussal, vállalja a Hozzá tartozást mindenki előtt. Jézussal életet nyert Saul, a farizeusok pedig elveszítettek egy ügybuzgó, vallásos, a hagyományoknak minden alárendelő embert. Saulnak, aki aztán később Pál lesz, aminek jelentése „kicsi”, meg kellett aztán tanulnia – ahogy Jézus mondja neki – **(34. dia)** „<sup>16</sup>**Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.**”. Pálnak meg kellett tanulni, aki rengeteg szenvedést okozott másoknak, mert azok a keresztyének is tudták, hogy Jézussal való járás szenvedést is jelent, neki is át kellett élnie pont azoktól a

zsidóktól a legnagyobb szenvedést, üldöztetést. Aki egykoron üldöző volt, üldözött lett.

A 3 missziói út során megismerkedhetünk azzal, Jézus milyen áldott eszköze volt Pál, de mennyit kellett szenvednie, mennyi nehézségen kellett keresztül mennie.

Pálnak olyan szép vallástétele, amit a Kolossé gyülekezetnek írt le, röviden összefoglalva, milyen volt a Jézus nélkül és utána a Jézussal töltött idő **(35. dia)**: „<sup>13</sup>**Ő szabadított meg a sötétség hatalmából, és ő vitt át szeretett Fiának országába,**” Kol 1,13. **(36. dia)** Volt egy Jézus előtti és egy Jézus utáni állapot. Egy Jézus nélkül töltött idő és egy Jézussal töltött idő. Ezt a pontot, válaszvonalat hívja a Szentírás **(36/a dia)** megtérésnek. Amikor ellenségből barát, gyűlöletből szeretet, békétlenségből békesség lesz. Ezt nevezik Pál-fordulatnak. Megváltozott az életének az irány, célja.

Vajon nekünk rendeződött-e már az életünk Jézussal? Van-e a mi életünkben is egy ilyen „előtte-utána” állapot? Milyen más lesz az embernek az élete, ha minden a helyére kerül,

ahogy helyére került Saulnak – Pálnak és ilyen csodálatos módon használhatna bennünket Jézus az Ő szolgálatában, ahogy használhatta őt is akkor sok gyülekezetnek, és azóta sok hívő embernek az életében és bátorítás lehet az ő élete, hogy hogy változhat meg valaki Jézus kezében!

Ámen!